

Kwartet spelen om je groepswerking te evalueren

Werkwijze

Maak voor iedereen 12 kaartjes met 12 onderdelen van de groepswerking op:

1. Beslissingen nemen
2. Organisatie (manier van werken)
3. Relatie met andere KLJ-groepen, het gewest, de provincie
4. Sfeer en relaties onder de leiding
5. Kamp
6. Relaties tussen de verschillende leeftijdsgroepen
7. Relatie tussen de leiding en de volwassenbegeleider
8. Relatie met de parochie, school, gemeente, jeugdraad, ...
9. Bestuursvergaderingen
10. Relatie met de ouders
11. Financiën
12. Activiteiten

Overloop samen met de rest van het bestuur de 12 onderwerpen. Zijn ze duidelijk? Verstaat iedereen er hetzelfde onder?

Elke deelnemer kiest uit zijn/haar set 6 kaarten die hij/zij het belangrijkste vindt (waar hij/zij wel eens over wil praten). Zes facetten van de werking waar volgens hem/haar een probleem, een tekort bestaat. Of waar hij/zij iets over kwijt wil. Hij/ zij schrijft dan ook zijn/haar concrete opmerkingen bij op het kaartje.

Iedereen zet zich nu in een kring en probeert kwartetten te vormen. (Een kwartet zijn vier kaarten van eenzelfde onderwerp, bijvoorbeeld 4 kaarten 'relatie met de ouders'.) Dit gebeurt door kaarten door te geven. Op een willekeurige plaats in de kring wordt een extra kaart in het spel gebracht. Speler X heeft nu 7 kaarten in plaats van 6 en geeft er één door aan speler Y naast hem/haar. Die geeft er op zijn/haar beurt één door aan speler Z naast hem, enzovoort.

Je geeft natuurlijk niet eender welke kaart weg. De bedoeling is immers dat ieder- een probeert die kwartetten te vormen die voor hem/haar werkelijk van belang zijn, waarover hij/zij werkelijk iets kwijt wil.

Opmerkingen

- Wanneer er meer dan 15 deelnemers zijn, kan je best op twee plaatsen in de kring een extra kaart inbrengen. Anders komen de kwartetten te traag tot stand.
- Het kan voorkomen dat een deelnemer, omdat er van dat onderwerp te weinig kaarten in omloop zijn, moeilijk of helemaal geen kwartetten gevormd krijgt. Dit betekent dat weinig deelnemers daar een probleem in zien. Dit mag echter geen reden zijn om het kwartet op te geven, integendeel. Misschien merkt dat ene bestuurslid wel een probleem op dat de meeste anderen niet zien. Het kan natuurlijk ook zijn dat velen er een kwartet van willen vormen en dus hun kaarten van dat onderwerp blijven houden. Een hulpmiddeltje kan zijn: één of meerdere blanco-kaarten in het spel brengen. De blanco-kaarten gelden dan als volwaardige speelkaarten. Wie nog een onvolledig kwartet in de hand houdt en dat toch nog wenst af te leggen, kan het met een blanco-kaart compleet maken.

Bespreking

Telkens iemand een kwartet in de hand heeft, wordt het doorgeefspel even onderbroken. De speler die zijn/haar kwartet aflegt, leest de aanmerkingen op zijn/haar vier kaarten hardop voor. De schrijvers kunnen hun aanmerking eventueel kort toelichten. Tevens mag de aflegger zijn/haar persoonlijke mening over het thema toelichten. Het is aan de rest van de leiding om te zeggen of ze hier al dan niet mee akkoord gaan. Er mag gediscussieerd worden. De belangrijkste opmerkingen worden genoteerd. Na het gesprek worden de resterende kaarten met dit onderwerp bij elkaar genomen. Ze worden nog voorgelezen en opzij gelegd.

Daarna wordt het spel opnieuw hervat, tot alle onderwerpen aan de beurt zijn geweest.

Stel met de opmerkingen die gegeven zijn, samen een plan op. Welke zijn de voornaamste groepsnoden? Wat hebben we in onze groep meer of minder nodig? Wat gaan we hier concreet aan doen?